

ponerede over Obligationerne, toge imod de kontante Penge, satte dem ind i en Bank og lode dem forrente sig, indtil der kom en Laantager, til hvem de saa maatte sige: De kan faa Laanet, men De skal modtage Laanet kontant til en Kurs af saa og saa meget. Nu kunde det jo være, at Kursen paa Obligationerne, medens dette stod paa, kunde være gaaet op, saa at den Mand, der kom og skulde have Laan, vilde betakke sig for dette kontante Laan og sige, at han ikke vilde finde sig deri. En saadan Ordning kunde saaledes skaffe Kreditforeningerne en hel Del Kval i et Forhold, som ellers er gaaet saa overordentlig godt. Der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man kan gøre noget saadant, naar man har en Kursstigning i Vente. Men dertil maa jeg bemærke, at naar der er en Kursstigning i Vente, er der andre, som vide Besked derom, end netop blot Direktionen for Hypotekbanken, og de ville ogsaa tage deres Forholdsregler i saa Henseende. Hvis Kreditforeningerne nu gik hen og solgte paa Efterlevering og gik den Vej — som jeg ikke tror, de have Lov til at gaa —, at de udstedte Obligationer og for kontante Penge overleverede Obligationerne til Hypotekbanken, saa kunde det ske, at Laantageren paa Markedet senere kunde sælge Obligationerne til en højere Kurs, end Kreditforeningerne kunde byde ham. Jeg mener derfor, at den af Folketinget indsatte Bestemmelse maa gaa ud igen, den skaber kun Fortræd. Det maa være overladt Direktionen at købe i det aabne Marked, saaledes som den finder rigtigt, og den maa i den Henseende ikke være henvist til nogen bestemt Form, hvorunder dette skal foregaa. Jeg skal derefter gøre et Par almindelige Bemærkninger, vedrørende Finansministerens hele Stilling til denne Bank. Det forekommer mig, at den Myndighed, der tillægges Finansministeren herefter, næsten maa være generende. Der staar for det første en saa kategorisk Bestemmelse som den, at Finansministeren ganske egenmægtigt med eller uden Direktionens Indvilligelse, naar han skønner, at det er betimeligt, kan ophæve Hypotekbanken. Det er en mægtig Myndighed, synes jeg. Og saa endvidere bestemmes, at Finansministeren skal spørges i Forhold, som jeg formener fuldstændig bør lægges ind under den Direktions Omraade, som bærer Ansvar for Bankens hele Førelse. Man gaar endogsaa saa vidt i Forslagets § 12 at sige, at Finansministeren skal bestemme Antallet af Funktionærer. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes selv den

mest udmærkede og kontorkendte Finansminister skulde kunne erhverve et saa indgaaende Kendskab til hele Hypotekbankens Arbejde, at han skulde kunne fastsætte, naar det var fornødent f. Eks. at ansætte en ung Assistent til. Jeg synes ikke, at man skal besvære Finansministeren med alle den Slags Ting, da han ifølge sit Embede allerede har tilstrækkeligt om Ørerne i Forvejen og derfor ikke bør blandes ind i saadanne Forhold. Det er jo klart nok, at naar det staar saadan i Lovforslaget, maa det for Finansministeren blive en Slags Forpligtelse at udføre de nævnte Funktioner.

Jeg skal med disse Bemærkninger kun udtale, at jeg vil anbefale dette Lovforslag til Fremme, endogsaa til hurtig Fremme, men at jeg dog ønsker de af mig her nævnte Punkter ændrede i den af mig anførte Retning. Jeg tror nemlig, at det er nødvendigt, for at denne Institution skal kunne gøre sit Arbejde paa en god og betryggende Maade.

Hey: Under Forhandlingerne i Gaar udtalte jeg som min Opfattelse, at naar man gik med til at bringe Hypotekbanken i Virksomhed, satte man derved en Stopper for de eksorbitante Krav om Statsgaranti for Kreditforeningsobligationer, som Tid efter anden have været fremme. Det ærede 10de kongevalgte Medlem (Estrup) delte ikke den Opfattelse, men udtalte, at vi, der stemte for Lovforslaget og havde denne Opfattelse, vare inde paa en Glidebane. Jeg vil gerne værgе mine Meningsfæller og mig herimod. Tværtimod mene vi bestemt, at vi ved Lovforslagets Vedtagelse ville sætte en Bom for disse store og vidtgaaende Krav, som vi slet ikke ville gaa med til. Jeg hævder, at dette er ikke en Begyndelse til at gaa videre.

Jeg vilde gerne have Lov til at gøre endnu en Bemærkning overfor det ærede 10de kongevalgte Medlem. De Tab, der kan være Tale om for Staten som Garant for Kongeriget Danmarks Hypotekbank, ville efter min Mening være af to forskellige Slags. Det ene vil jeg kalde et Kapitaltab. Dermed mener jeg det Tab, der kan fremkomme derved, at de indkaldte Kreditforeningsobligationer virkelig ikke opfyldte de Forpligtelser, som de have ifølge deres Paalydende, saa at de ikke have deres paalydende Værdi, hvorved det bliver Tab paa dem. Jeg betragter det, som jeg sagde i Gaar, som ganske udelukket, at der kommer et saadant Tab, naar henses til Foreningens Virksomhed,